

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И КРАЉЕВИНЕ МАРОКО О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Краљевине Мароко о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (у даљем тексту: Уговор), потписан 6. јуна 2013. године у Београду, у оригиналу на српском, арапском, француском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
КРАЉЕВИНЕ МАРОКО
О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
И
КРАЉЕВИНА МАРОКО

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак или на делове дохотка, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

1) у случају Републике Србије:

(1) порез на добит правних лица;

(2) порез на доходак грађана;

(у даљем тексту: „српски порез”); и

2) у случају Краљевине Мароко:

(1) порез на доходак;

(2) корпорацијски порез;

(у даљем тексту: „марокански порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

- 1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију или Мароко, зависно од смисла;
- 2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;
- 3) израз „Мароко” означава Краљевину Мароко а, употребљен у географском смислу израз „Мароко” укључује:
 - (1) територију Краљевине Мароко, његово територијално море; и
 - (2) поморске области изван територијалног мора, укључујући његово морско дно и подземље (епиконтинентални појас) и искључиву економску зону над којим Мароко врши суверена права, у складу са својим домаћим законодавством и међународним правом, ради истраживања и искоришћавања природних богатстава ових области;
- 4) израз „порез” означава српски порез или марокански порез, зависно од смисла;
- 5) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;
- 6) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;
- 7) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државеуговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
- 8) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај поморским бродом или ваздухопловом који обавља предузеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се саобраћај обавља поморским бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;
- 9) израз „надлежан орган” означава:
 - (1) у случају Србије, Министарство финансија и привреде или његовог овлашћеног представника;
 - (2) у случају Марока, министра финансија или његовог овлашћеног представника;
- 10) израз „држављанин” означава:
 - (1) физичко лице које има држављанство државе уговорнице;
 - (2) правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, које има у време примене Уговора, према закону те државе о порезима на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та

држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави. Подразумева се да овај израз обухвата партнерство и друга предузећа са заједничким улагањем чије се седиште стварне управе или седиште управе налази у тој држави а чији је сваки члан или главни партнер, на основу унутрашњег пореског законодавства те државе, у њој подложен опорезивању.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- 1) сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
- 2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становања;
- 3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;
- 4) ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- 1) седиште управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;

- 5) радионица;
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место истраживања или искоришћавања природних богатстава;
- 7) продајно место; и
- 8) складиште које је стављено на располагање лицу које пружа услуге ускладиштења другим лицима.

3. Израз „стална пословна јединица” обухвата и:

- 1) градилиште, грађевинске, монтажне радове или инсталационе радове или надзорне делатности у вези са тим радовима, али само ако такво градилиште, радови или делатности трају дуже од шест месеци;
- 2) пружање услуга, укључујући консултантске услуге, од стране предузећа преко запослених или другог особља ангажованог од стране предузећа за те потребе, али само ако се делатности те врсте обављају (за исте или повезане радове) у држави уговорници у периоду или периодима који укупно трају дуже од три месеца у периоду од 12 месеци.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

- 1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или повремене испоруке добара или робе која припада предузећу, а којом се не остварује добит, под условом да ти објекти и опрема нису кориштени као продајна места у држави уговорници у којој се налазе ти објекти и опрема;
- 2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или повремене испоруке којом се не остварује добит, под условом да та добра или роба нису продати у држави уговорници у којој се налазе залихе;
- 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
- 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
- 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;
- 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 7. овог члана - у држави уговорници ради у име предузећа друге државе уговорнице, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у првопоменутој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, ако то лице:

- 1) има и уобичајено користи у тој држави овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би

се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става; или

- 2) нема такво овлашћење, али уобичајено одржава у првопоменутој држави залихе добара или робе из којих редовно испоручује добра или робе у име предузећа.

6. Изузетно од претходних одредаба овог члана, сматра се да осигуравајуће друштво државе уговорнице, осим у вези са реосигурањем, има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници, ако на територији те друге државе наплаћује премије или осигурава ризике који у њој настају, преко лица које није представник са самосталним статусом на кога се примењује став 7. овог члана.

7. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности. Међутим, када представник обавља делатност у потпуности или готово у потпуности у име предузећа, а у њиховим трговинским и финансијским односима су договорени или наметнути услови који се разликују од услова које би договорила независна предузећа, он се неће сматрати представником са самосталним статусом према значењу из овог става.

8. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски бродови, речни бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

5. Ако поседовање акција или других корпорацијских права у компанији или у другом правном лицу омогућава власнику таквих акција или корпорацијских права уживање непокретности коју поседује компанија или друго правно лице, доходак који оствари власник од коришћења, давања у узакуп или коришћења на неки други начин свог права на уживање може се опорезивати у држави уговорници у којој се непокретност налази.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе пословања сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту. Међутим, такав одбитак неће се признати у погледу средстава, уколико их буде, које плаћа (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална пословна јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надокнада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског предузећа, у облику камате на новац дат у зајам сталној пословној јединици. Слично томе, при одређивању добити сталне пословне јединице, неће се узимати у обзир средства која наплаћује (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална пословна јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надокнада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског предузећа, у облику камате на новац дат у зајам главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит од обављања међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем налази на поморском броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског или брода.

3. За потребе овог члана, израз „добит од обављања међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом” обухвата добит од коришћења или давања у закуп контејнера (укључујући приколице и помоћну опрему за превоз контејнера) када је такво давање у закуп или коришћење допунска делатност уз обављање међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом или је повремено повезано са обављањем међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом.

4. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији, али само у односу на онај део тако остварене добити који се приписује учеснику у пропорцији са његовим учешћем у заједничком пословању.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

- 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би

предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

3. Одредбе става 2. овог члана не примењују се уколико правни, административни или други законски поступци у крајњем исходу покажу да активности на основу којих се дозвољава корекција добити једног од односних предузећа на основу става 1. овог члана, подлежу санкцијама због утаје пореза, крајњег немара или намерног неизвршења пореске обавезе.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа дивиденди.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других корпорацијских права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и други доходак који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

6. Изузетно од осталих одредаба овог уговора, ако компанија која је резидент државе уговорнице има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници, добит која се опорезује на основу члана 7. став 1. овог уговора, може се у тој другој држави опорезивати порезом по одбитку, у складу са њеним законима, онда када се преостала добит трансферише дирекцији у иностранству, али

тако разрезан порез не може бити већи од 10 одсто од износа те добити након одбитка корпорацијског пореза који је на ту добит разрезан у тој другој држави.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, камата која настаје у:

1) Србији а исплаћује се Влади или Централној банци (Банк Ал Магхриб) Марока, изузима се од опорезивања у Србији; или

2) Мароку а исплаћује се Влади Републике Србије или Народној банци Србије, изузима се од опорезивања у Мароку.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе. Казнена камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове или филмове или траке за телевизијско или радио емитовање или емитовање путем сателита, каблова, оптичких влакана или путем сличне технологије која се користи за јавно емитовање, ауторског права на магнетне траке, дискове или ласерске дискове (софтвер) као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне, пољопривредне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална, пољопривредна или научна искуства (ноу хау).

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

НАКНАДЕ ЗА ТЕХНИЧКЕ УСЛУГЕ

1. Накнаде за техничке услуге које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Накнаде за техничке услуге могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник накнада за техничке услуге резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа накнада за техничке услуге.

3. Израз „накнаде за техничке услуге”, у овом члану, означава плаћања било које врсте сваком лицу, осим лицу које је запослено код лица које врши исплату, као накнада за услуге техничког, менаџерског или консултантског карактера.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник накнада за техничке услуге, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој накнаде за техничке услуге настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а накнаде за техничке услуге су стварно повезане са том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа накнаде за техничке услуге, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања накнада за техничке услуге, а те накнаде за техничке услуге падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ накнада за техничке услуге, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 14.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак од отуђења поморских бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих поморских бродова или ваздухоплова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак од отуђења акција акционарског капитала компаније чија се имовина посредно или непосредно углавном састоји од непокретности која се налази у држави уговорници, може се опорезивати у тој држави.
5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. од 1. до 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 15.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим у следећим околностима када се тај доходак може опорезивати и у другој држави уговорници:

- 1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или
- 2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 16.

РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 17, 19, 20, 21. и 22. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

- 1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; и
- 2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе; и
- 3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на поморском броду или ваздухоплову у међународном саобраћају, могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

Члан 17.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА И НАЈВИШИХ РУКОВОДИЛАЦА

1. Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора, надзорног одбора или сличног органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Зараде, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству званичника на највишем руководећем месту компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 18.

УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба члана 15. и члана 16. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на доходак који уметници или спортисти остваре од делатности у држави уговорници, уколико је посета тој држави у потпуности или већим делом финансирана из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њихових политичких јединица или јединица локалне самоуправе, или су те делатности обављене у оквиру уговора о културној сарадњи или програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице. У том случају, доходак се опорезује само у држави уговорници чије је уметник или спортиста резидент.

Члан 19.

ПЕНЗИЈЕ И АНУИТЕТИ

1. Зависно од одредаба става 2. члана 20. овог уговора, пензије, ануитети и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

2. Израз „ануитет” означава одређену суму која се периодично исплаћује у одређеним роковима у току живота или у току утврђеног или одредивог временског периода, на основу обавезе на таква плаћања као одговарајућа и потпуна накнада у новцу или новчаној вредности.

3. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, пензије, ануитети и друга слична примања која настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице по основу ранијег радног односа, могу се опорезивати у првопоменутој држави, у мери у којој се те пензије, ануитети и друга слична примања не опорезују у тој другој држави.

4. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, пензије, ануитети и друга плаћања која се врше на основу законодавства о социјалном осигурању државе уговорнице опорезују се само у тој држави.

Члан 20.

ДРЖАВНА СЛУЖБА

1.
 - 1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.
 - 2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:
 - (1) држављанин те државе; или
 - (2) које није постало резидент те државе само због вршења услуга.
 2.
 - 1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у тој држави.
 - 2) Пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.
3. Одредбе чл. 16, 17, 18. и 19. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, као и на пензије за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

СТУДЕНТИ И ПРИПРАВНИЦИ

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.
2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 22.

ПРОФЕСОРИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Физичко лице које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави првенствено ради држања наставе или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој образовној институцији или институцији за научно истраживање признатој у првопоменутој држави, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници за примања за држање наставе или истраживање у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог доласка у првопоменуто државу, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, које није спроведено у јавном интересу, већ (углавном) првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 23.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице, који нису регулисани у претходним члановима Уговора, а који настају у другој држави уговорници могу се опорезивати и у тој другој држави.

Члан 24.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у другој држави уговорници, првопоменуто држава одобрава као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави. Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у тој другој држави.

2. Ради признавања одбитка у држави уговорници, сматра се да порез који је плаћен у другој држави уговорници обухвата и порез који би био плаћен у тој другој држави да није умањен или отписан у складу с њеним законским одредбама о пореским подстицајима.

3. Ако је, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице изузет од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак тог резидента, да узме у обзир изузети доходак.

Члан 25.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Лица без држављанства која су резиденти државе уговорнице не подлежу у било којој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем којима држављани те државе у истим условима, посебно у односу на резидентност, подлежу или могу подлећи.

3. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза која одобрава својим резидентима.

4. Камата, ауторске накнаде, накнаде за техничке услуге и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуте државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7, члана 12. став 6. или члана 13. став 6. овог уговора.

5. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 26.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под став 1. члана 25. овог уговора оне

државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 27.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења потребна за примену одредаба овог уговора или унутрашњих закона држава уговорница који се односе на порезе обухваћене овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором, а посебно за спречавање утаје или евазије тих пореза. Обавештење примљено од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење или решавање по жалбама, у односу на порезе који су обухваћени овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

- 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

Члан 28.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 29.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу о окончању поступака предвиђених њиховим унутрашњим законима за ступање на снагу овог уговора.

2. Овај уговор ступа на снагу датумом последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују:

1) У случају Србије: у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу;

2) У случају Марока:

- (1) у односу на порезе по одбитку, за износе који су плаћени или кредитирани првог јануара или после првог јануара прве године која следи календарску годину у којој овај уговор ступа на снагу; и
- (2) у односу на остале порезе, за било коју пореску годину или порески период који почиње првог јануара или после првог јануара прве године која следи календарску годину у којој овај уговор ступа на снагу.

Члан 30.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године по истеку пет година које следе годину у којој је Уговор ступио на снагу. У том случају, овај уговор престаје да се примењује:

1) У случају Србије: у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој

пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења;

2) У случају Марока:

- (1) у односу на порезе по одбитку, за износе који су плаћени или кредитирани првог јануара или после првог јануара прве године која следи календарску годину у којој дато такво обавештење; и
- (2) у односу на остале порезе, за било коју пореску годину или порески период који почиње првог јануара или после првог јануара прве године која следи календарску годину у којој је дато такво обавештење.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Београду, овог 6. дана јуна 2013. године, у два оригинална примерка, на српском, арапском, француском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

МЛАЂАН ДИНКИЋ
Министар финансија и привреде

ЗА
КРАЉЕВИНУ МАРОКО

МОХАМЕД НАЖИБ БУЛИФ
Министар
надлежан за опште послове и
управљање

-

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 1. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује свој међународни положај и односе са другим државама и међународним организацијама и у члану 99. став 1. тачка 4. Устава, према коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА И ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ЊИМЕ ЖЕЛЕ ОСТВАРИТИ

Уговор између Републике Србије и Краљевине Мароко о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (у даљем тексту: Уговор) парафиран је у Рабату, 24. марта 2005. године. Две стране су се сагласиле о потреби предузимања свих мера неопходних за што скорије потписивање Уговора, након чега је српска страна предлагала одређене измене које одражавају садашњу ситуацију (у том смислу да ће потписник Уговора бити Република Србија, уместо бивше државне заједнице), што је прихваћено.

С тим у вези, Влада је Закључком 05 Број: 018-3662/2010 од 20. маја 2010. године, поред осталог, усвојила Нацрт уговора између Републике Србије и Краљевине Мароко о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (тачка 1. Закључка).

Влада је Закључком 05 Број: 119-928/2012 од 9. фебруара 2012. године, овластила Вука Јеремића, тадашњег министра спољних послова, да потпише Уговор између Републике Србије и Краљевине Мароко о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (тачка 1. Закључка).

Накнадно је договорено да Уговор потпише Млађан Динкић, министар финансија и привреде, те је с тим у вези Влада донела Закључак 05 Број: 119-4549/2013 од 29. маја 2013. године (тачка 1. Закључка).

Уговор је потписан 6. јуна 2013. године у Београду. У име Владе, као заступника Републике Србије, Уговор је потписао Млађан Динкић, министар финансија и привреде, а у име Краљевине Мароко, Мохамед Нажиб Булиф, министар надлежан за опште послове и управљање.

Закључење Уговора представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње Републике Србије и Краљевине Мароко јер се њиме отклања проблем двоструког опорезивања физичких и правних лица - резидената две државе. Уговор обезбеђује заједничке критеријуме за одређивање права опорезивања појединих категорија дохотка.

Напомињемо да Уговор стимулише улагање капитала резидената Републике Србије у Краљевини Мароко и резидената Краљевине Мароко у Републици Србији.

Имајући у виду наведено, генерално можемо закључити да закључење Уговора обезбеђује правни предуслов за ефикасније привређивање и конкурентност предузећа Републике Србије у Краљевини Мароко, односно предузећа Краљевине Мароко у Републици Србији, што представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње.

Такође, Уговор представља предуслов за значајна будућа улагања мароканских инвеститора у привреду Републике Србије, односно стварање услова за њихово учешће у процесу приватизације, али и за коришћење одговарајућих финансијских инструмената за подстицање виших облика билатералне економске сарадње.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Предлога закона предвиђа се потврђивање Уговора између Републике Србије и Краљевине Мароко о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, потписаног 6. јуна 2013. године у Београду.

Одредба члана 2. Предлога закона садржи текст Уговора између Републике Србије и Краљевине Мароко о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, у оригиналу на српском језику.

У одредби члана 3. Предлога закона уређује се ступање на снагу овог закона.

IV. ОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна финансијска средства из буџета Републике Србије.